

บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
Character Roles in Television Dramas Affecting Student's Imitative Behaviors at
Dhonburi Rajabhat University, Samutprakan

พรเทพ เจริญกิจ^{1*}

Pornthep Charoenkit^{1*}

ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ^{1*}

Language Center, Dhonburi Rajabhat University, Samutprakan^{1*}

*Corresponding author, e-mail: porntep.c@dru.ac.th

วันที่รับบทความ: 22 กันยายน 2565; วันแก้ไขบทความ: 15 มีนาคม 2566; วันตอบรับบทความ: 15 มีนาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของนักศึกษา ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ และศึกษาการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ จากนักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,200 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการหาค่าสูตรหาโรยามาน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือมากกว่ารับชมผ่านโทรทัศน์ ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร/บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร ในภาพรวมของผลการเลียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า นักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมการแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง มีการออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง และชอบพูดจาด้วยคำคมสอนใจ นอกจากนี้ผลการศึกษาการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจำแนกตามลักษณะประชากรและพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ที่ต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ละครโทรทัศน์ พฤติกรรมการเลียนแบบ นักศึกษา การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม

Abstract

These research objectives were to study population characteristics, study behaviors for watching television dramas, and study imitative behaviors from character roles in television dramas of students at Dramasat Dhonburi Rajabhat University, Samutprakan. There were 1,200 students who were enrolled in the first semester of the 2017 year. The sample group were 300 students who were

collected by Taro Yamane method. The questionnaire served as an instrument to gather information. The study's findings showed that the student's behaviors at Dhonburi Rajabhat University, Samutprakarn watched television dramas using mobile phone applications more than television. Most students took time to watch television dramas media from one hour to one and a half hours. The most reason for watching television dramas media was to bring the topics from the drama to continue the conversation. Most of deciding to watch television drama media to watch because of the content of the drama or television drama. Most of the students' favourite character roles in television dramas were dressing and makeup. It was discovered that the imitative behaviors from character roles in television dramas of students overall were makeup, hairstyles of actors, exercises for good body shape like actors, and enjoying using motivational phrases in conversation. Moreover, the imitative behaviors from character roles in television dramas of students discovered that the different population characteristics and behaviors watching television dramas of students had affected different imitative behaviors from character roles in television dramas.

Keywords: Television Dramas, Imitative Behaviors, Students, Cultural Transfer

บทนำ

ละครโทรทัศน์ไทยในปัจจุบันมีรูปแบบเรื่องราวที่หลากหลาย เป็นทั้งละครครอบครัว ละครสะท้อนชีวิต ละครตลก และละครโทรทัศน์ยังมีอิทธิพลในการถ่ายทอดความเชื่อ และค่านิยมในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นรสนิยม ความนิยม ค่านิยม ความเชื่อในหลาย ๆ ด้าน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่รับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว และในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวถือว่าการเปลี่ยนแปลงในรากฐานของวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตาม ละครโทรทัศน์ไทยยังไม่มีรายการสำหรับเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องเป็นรายการที่ปลูกฝังเจตคติ พฤติกรรม วัฒนธรรมและค่านิยมที่ดีงาม (ชนชาติ จันทรเวโรจน์ และคณะ, 2557 : 51) ละครเป็นส่วนหนึ่งของสื่อทางโทรทัศน์ที่คนส่วนมากใช้เวลามากกว่าสื่อประเภทอื่น สามารถตอบสนองความสามารถในการรับรู้ของมนุษย์ เนื่องจากความจริงของภาพและเสียงที่ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการแสดงออกโดยผู้แสดง ทำให้กระตุ้นความรู้สึกของผู้รับชมให้คล้อยตามและนำไปสู่อารมณ์ต่าง ๆ เช่น สนุก เศร้า เป็นต้น ดังนั้นละครโทรทัศน์จึงมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกากระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสช.) จึงมีบทบาทสำคัญที่จะหาแนวทางกำกับการนำเสนอเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (วิชิตโชค อินเียด, 2560 : 311) คนเรามีพฤติกรรมเลียนแบบตั้งแต่เกิดจนตาย เช่น เด็กเลียนแบบการดูหนัง วัยรุ่นเลียนแบบนักร็อกและดารา วัยทำงานเลียนแบบคนมีชื่อเสียง วัยกลางคนเลียนแบบผู้ประสบความสำเร็จทางการงาน ทางสังคม สังคมและวัฒนธรรมต่างก็เลียนแบบซึ่งกันและกัน โดยแต่ละสังคมจะนำเอาสิ่งที่ดีของสังคมอื่นมาประยุกต์ใช้กับสังคมของตน อันมีผลให้โลกได้พัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ (วรชัย ทองไทย, 2562) นอกจากนี้ วชิร คำศรี (2543 : 98 – 107) กล่าวว่า เด็กกลุ่มอายุ 6 - 12 ปีที่รับชมโทรทัศน์เลือกเปิดรับรายการที่ให้ความบันเทิงมากกว่ารายการที่ให้สารประโยชน์ มีพฤติกรรมการวิพากษ์วิจารณ์รายการโทรทัศน์ที่กำลังดูอยู่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ และเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นการพูด สำเนียง ภาษา การแต่งกาย ให้เหมือนกับตัวละครที่ตนเองชอบ อยากได้ อยากมี อยากเป็นเหมือนดังในโทรทัศน์ แสดงให้เห็น

ว่าเมื่อได้รับชมโทรทัศน์จะเกิดจินตนาการตามภาพ และเสียงที่เห็น และมีความเชื่อจากตัวละครที่ชื่นชอบจนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบ นักศึกษาถือว่าเป็นเยาวชนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่กำลังก้าวไปสู่วัยทำงาน ปัญหาของวัยรุ่นไม่ใช่แค่ปัญหาระดับครอบครัว แต่เป็นปัญหาระดับประเทศ เพราะวัยรุ่นเป็นกลุ่มผู้ชมละครโทรทัศน์กลุ่มหนึ่งซึ่งอยู่ในวัยของการเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของตน ตั้งแต่การคบเพื่อน การหนีเรียน ความขัดแย้งต่าง ๆ เป็นต้น .

จะเห็นว่าบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์หรือสื่อมีผลต่อความคิดและพฤติกรรมของเยาวชน ซึ่งถือว่าเป็นการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมทางอ้อม (ตฤณห์ โพธิ์รักษา, 2565 : 99) โดยชุมชนมีความต้องการรับชมสารคดีทางวัฒนธรรมผ่านทางทางโทรทัศน์ชุมชนมากที่สุด (กรกฎ จำเนียร และ เมธาวี จำเนียร, 2560 : 205) เนื่องจากครัวเรือนทุกหลังจะมีโทรทัศน์ที่สามารถเข้าถึงง่าย และไม่มีค่าใช้จ่ายรายเดือนที่จะต้องจ่ายเพิ่ม ทำให้โทรทัศน์กลายเป็นแหล่งที่เข้าถึงวัฒนธรรมของชุมชนมากที่สุด นอกจากนี้จะพบว่าละคร คือ การเลียนแบบการกระทำของมนุษย์ ทำให้หลายรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในประเภทส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมได้มีการนำเสนอละครย้อนยุคเพื่อนำสู่การถ่ายทอดเรื่องราว วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม (กัญจน์ตามาศ โกพล และ สุพัชรจิต จิตประไพ, 2556 : 59) ดังนั้นการที่เยาวชนจะได้รับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่ดีงาม ผู้จัดทำรายการสื่อละครโทรทัศน์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะเขียนบทตัวละครที่มีบทบาทเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชนได้

จากความเป็นมาดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงได้ศึกษาเรื่อง บทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ เพื่อศึกษาถึงการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการรับวัฒนธรรมต่าง ๆ และจะนำไปสู่การปรับตัวใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

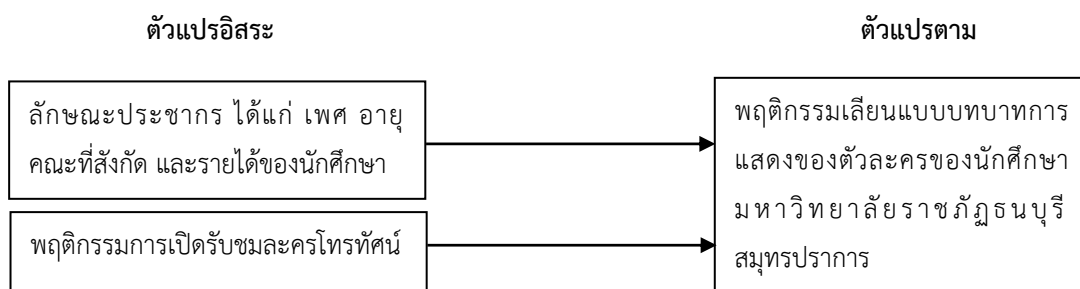
1. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการในการรับชมละครโทรทัศน์
2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณในการศึกษา ตัวแปรอิสระ ดังนี้ ปัจจัยลักษณะประชากร และพฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ และตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมเลียนแบบบทบาทการแสดงของตัวละครของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ จำนวน 1,200 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ จำนวน 1,200 คน ได้กลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการหาค่าสูตรทาโรยามานะ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 300 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือสำหรับการทำวิจัย

2. ศึกษารูปแบบ วิธีการสร้าง กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาแบบสอบถามที่จะใช้ในการศึกษา เพื่อให้มีความครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานการวิจัย

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม รวมทั้งกำหนดเกณฑ์การวัดและแปลผลตามหลักวิธีการสร้างแบบสอบถาม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ซึ่งแบ่งโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ ซึ่งถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ คณะที่สังกัด รายได้ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ช่องทางในการชม ระยะเวลาในการชมในแต่ละวัน เหตุผลในการเลือกรับชม ปัจจัยในการเลือกรับชม บทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ เป็นคำถามปลายปิด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ จำนวน 20 ข้อ เป็นคำถามปลายปิด ประเมินมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการนำเสนอข้อมูลโดยตรง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา
 2. การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ทำการวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการนำเสนอข้อมูลโดยตรง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา
 3. การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงละครโทรทัศน์ด้านพฤติกรรมทำการวิเคราะห์โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการนำเสนอข้อมูลโดยตรง เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา
- การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้สถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance หรือ ANOVA) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ ใช้การทดสอบแบบ LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาลักษณะประชากรของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการในการรับชมละครโทรทัศน์

ผลการวิจัย ดังตารางที่ 1 - 4

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	214	71.33
หญิง	86	28.67
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ จำนวน 300 คน แบ่งออกเป็นเพศหญิง 214 คน และเพศชาย 86 คน

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 18 ปี	72	24.00
18 ปี	91	30.33
19 ปี	41	13.67
20 ปี	27	9.00
21 ปี	33	11.00
มากกว่า 21 ปี	36	12.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ แบ่งออกเป็นอายุน้อยกว่า 18 ปี จำนวน 72 คน อายุ 18 ปี จำนวน 91 คน อายุ 19 ปี จำนวน 41 คน อายุ 20 ปี จำนวน 27 คน อายุ 21 ปี จำนวน 33 คน และอายุมากกว่า 21 ปี จำนวน 36 คน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะที่ศึกษา

คณะที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
คณะครุศาสตร์	49	16.33
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	22	7.33
คณะวิทยาการจัดการ	154	51.33
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	58	19.33
โครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์	17	5.68
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านคณะที่ศึกษา จำนวน 300 คน แบ่งออกเป็น สังกัดคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 154 คน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 58 คน คณะครุศาสตร์ จำนวน 49 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 22 คน และโครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 17 คน

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 4,000 บาท	3	1.00
4,000 – 5,000 บาท	29	9.66
5,001 – 6,000 บาท	41	13.66
6,001 – 7,000 บาท	26	8.66
7,001 – 8,000 บาท	92	30.66
มากกว่า 8,000 บาท	109	36.36
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านรายได้ต่อเดือน จำนวน 300 คน แบ่งออกเป็น รายได้น้อยกว่า 4,000 บาท จำนวน 3 คน รายได้ 4,000 – 5,000 บาท จำนวน 29 คน รายได้ 5,001 – 6,000 บาท จำนวน 41 คน รายได้ 6,001 – 7,000 บาท จำนวน 26 คน รายได้ 7,001 – 8,000 บาท จำนวน 92 คน รายได้มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 109 คน

2. ผลการศึกษาถึงพฤติกรรม的开รับชมละครโทรทัศน์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ

ผลการวิจัย ดังตารางที่ 5 – 9

ตารางที่ 5 ด้านพฤติกรรม的开รับชมด้านช่องทางที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์

ช่องทางที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	87	29.00
แอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือคอมพิวเตอร์	141	47.00
โทรทัศน์	72	24.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า พฤติกรรม的开รับชมด้านช่องทางที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือ จำนวน 141 คน รองลงมา รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านโทรทัศน์ จำนวน 87 คน และรับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านคอมพิวเตอร์ จำนวน 72 คน

ตารางที่ 6 ด้านระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์

ด้านระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 2 ชั่วโมง	87	29.00
1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง	51	17.00
1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง	94	31.33
ครึ่งชั่วโมง – 1 ชั่วโมง	37	12.33
น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง	31	10.34
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า พฤติกรรม的开รับชมด้านระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง จำนวน 94 คน รองลงมา ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์มากกว่า 2 ชั่วโมง จำนวน 87 คน ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมงครึ่ง – 2 ชั่วโมง จำนวน 51 คน ใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ ครึ่งชั่วโมง – 1 ชั่วโมง จำนวน 37 คน ส่วนใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์น้อยกว่าครึ่งชั่วโมงมีน้อยที่สุด จำนวน 31 คน

ตารางที่ 7 ด้านเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์

ด้านเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อพักผ่อนคลายเครียด	92	30.67
เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ	116	38.67
เพื่อเปิดเป็นเพื่อนเวลาทำกิจกรรมอื่น ๆ	8	2.67
เพื่อใช้เวลาว่าง	44	14.67
เพื่อดูดาราที่ท่านชื่นชอบ	40	13.32
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมด้านเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด จำนวน 116 คน รองลงมา เพื่อพักผ่อนคลายเครียด จำนวน 92 คน เพื่อใช้เวลาว่าง จำนวน 44 คน ส่วนเพื่อดูดาราที่ท่านชื่นชอบ และเพื่อเปิดเป็นเพื่อนเวลาทำกิจกรรมอื่น ๆ มีน้อยที่สุด จำนวน 40 คน และ 8 คน

ตารางที่ 8 ด้านปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์

ด้านปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ถ่ายทำ/ เทคนิคพิเศษ	22	7.33
ดารานำแสดง	98	32.67
เนื้อหาละคร/ บทละครโทรทัศน์	131	43.67
ผู้กำกับการแสดง/ บริษัทผู้ผลิต	4	1.34
เพลงประกอบละคร	45	15.00
รวม	300	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมด้านปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร/ บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด จำนวน 131 คน ดารานำแสดง จำนวน 98 คน เพลงประกอบละคร จำนวน 45 คน สถานที่ถ่ายทำ/ เทคนิคพิเศษ จำนวน 22 คน ส่วนผู้กำกับการแสดง/ บริษัทผู้ผลิต มีน้อยที่สุดจำนวน 4 คน

นอกจากนี้พฤติกรรมการเปิดรับชมด้านบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ (ตารางที่ 9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร จำนวน 73 คน รองลงมา คือ ความมีเสน่ห์ของตัวละคร จำนวน 72 คน การแสดงออกทางเพศของตัวละคร จำนวน 47 คน ความมั่นใจในตัวเอง จำนวน 31 คน ความทะเยอทะยานและรูปร่างและบุคลิกของตัวละครเท่ากันที่ จำนวน 24 คน ส่วนการวางตัวและมารยาททางสังคม จำนวน 15 คน และพฤติกรรมการแสดงออกมีน้อยที่สุด จำนวน 14 คน

ตารางที่ 9 ด้านบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ

ด้านบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ	จำนวน	ร้อยละ
การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัวละคร	73	24.33
ความมีเสน่ห์ของตัวละคร	72	24.00
ความทะเยอทะยาน	24	8.00
ความมั่นใจในตัวเอง	31	10.33
พฤติกรรมการแสดงออก	14	4.67
การแสดงออกทางเพศของตัวละคร	47	15.67
รูปร่างและบุคลิกของตัวละคร	24	8.00
การวางตัว และมารยาททางสังคม	15	5.00
รวม	300	100.00

3. ผลการศึกษาการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทตัวละครในละครโทรทัศน์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
ผลการวิจัย ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากบทบาทการแสดงของตัวละครจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

พฤติกรรมจากละครโทรทัศน์ที่เลียนแบบ	ระดับการเลียนแบบพฤติกรรม		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
1. แฟชั่นการแต่งกาย	2.54	1.18	ปานกลาง
2. เข้าวัด ทำบุญ ให้ทาน	2.79	1.12	ปานกลาง
3. ความอิจฉาริษยา	1.32	1.14	น้อย
4. การแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง	3.21	1.11	ปานกลาง
5. พูดจาด้วยคำคมสอนใจ	3.18	1.24	ปานกลาง
6. ร้องไห้ทุกครั้งเวลาสำนึกผิด	2.77	1.16	ปานกลาง
7. การอ่อนน้อมถ่อมตน	2.98	1.21	ปานกลาง
8. รู้จักผิด และกล่าวขอโทษเมื่อผิด	2.64	1.27	ปานกลาง
9. การรักษาวินัยในด้านต่าง ๆ	2.53	1.19	ปานกลาง
10. ความมั่นใจในตัวเอง	2.97	1.23	ปานกลาง
11. สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า การพนัน	1.72	1.04	น้อย
12. วางแผนกลั่นแกล้งคนที่ไม่ชอบเมื่อมีโอกาส	1.47	1.06	น้อย
13. เคารพบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่	2.68	1.21	ปานกลาง
14. พูดจาให้ร้ายบุคคลที่คุณไม่ชอบ	1.21	1.03	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

พฤติกรรมจากละครโทรทัศน์ที่เลียนแบบ	ระดับการเลียนแบบพฤติกรรม		
	$\bar{x}$	S.D.	ความหมาย
15. การเก็บหอมรอมริบ	2.67	1.19	ปานกลาง
16. ออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง	3.19	1.27	ปานกลาง
17. แกล้งเพื่อนเพื่อความสนุกสนาน	2.88	1.17	ปานกลาง
18. รักศักดิ์ศรีในตัวเอง	2.71	1.26	ปานกลาง
19. แสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน	2.76	1.24	ปานกลาง
20. รับประทานอาหารอย่างมีมารยาท	2.44	1.21	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.53	1.18	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากบทบาทการแสดงของตัวละครจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมมากที่สุด คือ การแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.21 รองลงมา คือ ออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.19 พุดจาด้วยคำคมสอนใจ ค่าเฉลี่ย 3.18 การอ่อนน้อมถ่อมตน ค่าเฉลี่ย 2.98 ความมั่นใจในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.97 แกล้งเพื่อนเพื่อความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ย 2.88 เข้าวัดทำบุญ ให้ทาน ค่าเฉลี่ย 2.79 ร้องไห้ทุกครั้งเวลาสำนึกผิด ค่าเฉลี่ย 2.77 แสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 2.76 รักศักดิ์ศรีในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.71 เคารพบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.68 การเก็บหอมรอมริบ ค่าเฉลี่ย 2.67 รู้จักผิด และกล่าวขอโทษเมื่อผิด ค่าเฉลี่ย 2.64 แฟชั่นการแต่งกาย ค่าเฉลี่ย 2.54 การรักษาวินัยในด้านต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 2.53 รับประทานอาหารอย่างมีมารยาท ค่าเฉลี่ย 2.44 สุกบุญหรือ ต้มเหล้า การพนัน ค่าเฉลี่ย 1.72 วางแผนกลั่นแกล้งคนที่ไม่นับชอบเมื่อมีโอกาส ค่าเฉลี่ย 1.47 ความอิจฉาริษยา ค่าเฉลี่ย 1.32 พุดจาให้ร้ายบุคคลที่คุณไม่ชอบ ค่าเฉลี่ย 1.21

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้านความแตกต่าง ทดสอบโดยสถิติ t test และ F test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ แอลฟา = .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

1. ลักษณะประชากรที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน ผลการวิจัย ดังนี้

1.1 ด้านเพศ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.63 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า เพศแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.2 ด้านอายุ การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามอายุ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.29 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า อายุแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.3 ด้านคณะที่สังกัด การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามคณะที่สังกัด โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.32 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า คณะที่สังกัดแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

1.4 ด้านรายได้ของนักศึกษา การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามรายได้ของนักศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่าค่า Sig. มีค่า 0.33 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า รายได้ของนักศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2. พฤติกรรมการเปิดรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกัน จะมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกัน

2.1 ด้านช่องทางการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติไครหาค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.49 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า ช่องทางการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.2 ด้านระยะเวลาในการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรม จากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.76 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า ระยะเวลาในการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.3 ด้านเหตุผลในการรับชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามเหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติไครเอ่ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.20 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า เหตุผลในการรับชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.4 ด้านปัจจัยในการเลือกชม การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามปัจจัยในการเลือกชมละครโทรทัศน์ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.57 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า ปัจจัยในการเลือกชมละครโทรทัศน์แตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.5 ด้านบทบาทการแสดงของตัวละคร การเปรียบเทียบความแตกต่างของการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครจำแนกตามบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า Sig. มีค่า 0.41 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน หมายความว่า บทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบแตกต่างกันมีผลต่อการเลียนแบบด้านพฤติกรรมจากบทบาทการแสดงของตัวละครแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลลักษณะประชากร จากการศึกษาพบว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 214 คน คิดเป็นร้อยละ 71.33 และเพศชาย 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 ส่วนใหญ่อายุ 18 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.33 รองลงมาได้แก่ อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 อายุ 19 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.67 ส่วนใหญ่สังกัดคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 51.33 รองลงมาได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.33 คณะครุศาสตร์ จำนวน 49 คน ส่วนใหญ่รายได้มากกว่า 8,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 รองลงมาได้แก่ รายได้ 7,001 – 8,000 บาท จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.66 รายได้ 5,001 – 6,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.66 รายได้ 4,000– 5,000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 9.66

ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเลียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ จากบทบาทการแสดงของตัวละครจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.53 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการเลียนแบบพฤติกรรมมากที่สุด คือ การแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.21 รองลงมา คือ ออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง ค่าเฉลี่ย 3.19 พุดจาด้วยคำคมสอนใจ ค่าเฉลี่ย 3.18 การอ่อนน้อมถ่อมตน ค่าเฉลี่ย 2.98 ความมั่นใจในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.97 แกล้งเพื่อนเพื่อความสุขสนาน ค่าเฉลี่ย 2.88 เข้าวัด ทำบุญ ให้ทาน ค่าเฉลี่ย 2.79 ร้องให้ทุกครั้งเวลาสำนึกผิด ค่าเฉลี่ย 2.77 แสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 2.76 รักศักดิ์ศรีในตัวเอง ค่าเฉลี่ย 2.71 เคารพบิดา มารดา ครู อาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ ค่าเฉลี่ย 2.68 การเก็บหอมรอมริบ ค่าเฉลี่ย 2.67 รู้จักผิด และกล่าวขอโทษเมื่อผิด ค่าเฉลี่ย 2.64 แพนซ์ การแต่งกาย ค่าเฉลี่ย 2.54 การรักษาวินัยในด้านต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 2.53 รับประทานอาหารอย่างมีมารยาท ค่าเฉลี่ย 2.44 สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า การพนัน ค่าเฉลี่ย 1.72 วางแผนกลั่นแกล้งคนที่ไม่ชอบเมื่อมีโอกาส ค่าเฉลี่ย 1.47 ความอิจฉาริษยา ค่าเฉลี่ย 1.32 พุดจาให้ร้ายบุคคลที่ตนไม่ชอบ ค่าเฉลี่ย 1.21

2. อภิปรายผล

ข้อมูลลักษณะประชากร จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เนื่องด้วยจำนวนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 18 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนกลางค่อนข้างไปทางตอนปลาย สำหรับวัยนี้ เป็นวัยที่ต้องการหากิจกรรมบันเทิงเพื่อให้ร่างกายผ่อนคลายความตึงเครียด และความกดดันที่เกิดขึ้นในสถาบันการศึกษา หรือจากงานที่ได้รับมอบหมายจากทางบ้าน กิจกรรมผ่อนคลาย เช่น การรับชมโทรทัศน์ หรือออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ (Staff et al., 2004 : 423) ซึ่งจะเห็นว่าวัยรุ่นในช่วงวัย 8 - 18 ปี จะมีเครื่องโทรทัศน์อยู่ในห้องนอน (Roberts et al., 2004 : 488)

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์ จากการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมสื่อละครโทรทัศน์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่รับชมสื่อละครโทรทัศน์ผ่านแอปพลิเคชันโทรศัพท์มือถือมากกว่ารับชมผ่านโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันโทรศัพท์มือถือเป็นอุปกรณ์สื่อสารหลักที่วัยรุ่นส่วนใหญ่มีใช้ นอกเหนือจากการโทรศัพท์พูดคุยกันแล้วยังใช้รับชมละครโทรทัศน์ได้ด้วย ส่วนใหญ่นักศึกษาใช้ระยะเวลาในการรับชมสื่อละครโทรทัศน์ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมงครึ่ง ส่วนใหญ่มีเหตุผลที่รับชมสื่อละครโทรทัศน์เพื่อนำประเด็นจากละครไปสนทนาต่อ มากที่สุด แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นชอบพูดคุยกับเพื่อน ๆ ในเรื่องของประเด็นละคร ส่วนใหญ่มีปัจจัยในการเลือกชมสื่อละครโทรทัศน์ที่เนื้อหาละคร/ บทละครโทรทัศน์ มากที่สุด และนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการส่วนใหญ่มีบทบาทการแสดงของตัวละครที่ชื่นชอบ คือ การแต่งกาย การแต่งหน้าของตัว

ละคร เนื่องด้วยเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำให้ละครโทรทัศน์มีความเหมาะสม สอดคล้องกับฉากแต่ละฉาก ทำให้ละครเรื่องนี้น่าสนใจ และดึงดูดผู้ชมให้ติดตามอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญจน์ตามาศ โกพล และ สุพัชรจิต จิตประไพ (2556 : 65) ได้กล่าวถึง การสร้างความรู้สึกระทึกในละครย้อนยุค เครื่องแต่งกายของตัวละครจำเป็นต้องมีการตัดเย็บให้มีความใกล้เคียงกับของเดิม เพื่อให้ละครดูสมจริง น่าเชื่อถือ และเป็นการสื่อให้เห็นถึงมรดกทางวัฒนธรรมได้อย่างชัดเจน

ข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ ในภาพรวมของผลการเรียนแบบพฤติกรรมจากการเปิดรับชมละครโทรทัศน์ พบว่า นักศึกษาเรียนแบบพฤติกรรมการแต่งหน้า ทำผมตามนักแสดง มีการออกกำลังเพื่อให้หุ่นดีแบบนักแสดง และชอบพูดจาด้วยคำคมสอนใจ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเรียนแบบพฤติกรรมเกี่ยวกับภาพลักษณ์และการสร้างบุคลิกภาพที่ดี จากนั้นมีการพูดจาด้วยคำคมสอนใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อริษา งามวุฒิวร (2553 : 162 - 164) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเรียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร โดยมีผลว่าเยาวชนในปัจจุบันมักให้คุณค่ากับความนิยมทางเพศ โดยการยอมรับ และเปิดเผยตนเองมากขึ้นอยู่ในระดับสูง โดยเปิดเผยผ่านบุคลิกลักษณะ ความคิดเห็นต่อการเรียนแบบอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะเรียนแบบทรงผม และการแต่งกายจากนักแสดงชายในละครโทรทัศน์ หรือนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มวัยรุ่นนั้น มีการแสดงออกทางบุคลิกภาพเพื่อให้สังคมยอมรับในตัวเอง และยังคงมองรูปลักษณ์ความสวย ความงามเพื่อดึงดูดเพศตรงข้ามด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์

1. พฤติกรรมการเรียนแบบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ ส่วนใหญ่จะเรียนแบบเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตัวละครที่หล่อ สวย แต่งตัวดี ทำผมแต่งหน้าทันสมัย แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นนั้นยังคงพิถีพิถันในการแต่งตัวแต่งกายโดยหาบุคคลต้นแบบมาเป็นตัวอย่าง
2. ตัวละครในโทรทัศน์ที่ปัจจุบันนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการสามารถรับชมผ่านแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือมีอิทธิพลสำคัญในการเรียนแบบการทำผม การแต่งหน้า การแต่งกายที่ทันสมัยยอมนำไปสู่การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ค่อนข้างฟุ่มเฟือย
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการมีรายได้ในระดับมากกว่า 8,000 บาทต่อเดือน ดังนั้นจึงอาจตกไปสู่กลไกทางการตลาดของสินค้าเกี่ยวกับความสวยความงาม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะเชิงปริมาณ จึงไม่ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับเชิงลึกทางจิตวิทยาของนักศึกษาในการมีพฤติกรรมเรียนแบบตัวละครในโทรทัศน์ ข้อมูลที่ได้รับมาจึงอาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ดังนั้น ควรทำการศึกษาโดยวิธีการอื่น เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มนักศึกษา หรือ การวิเคราะห์จากเอกสาร
2. ควรศึกษาแนวทางในการส่งเสริมเยาวชนให้เกิดการอนุรักษ์และสืบสานมรดกวัฒนธรรมไทยผ่านการชมละครโทรทัศน์ เนื่องจากเยาวชนเป็นช่วงวัยที่กำลังก้าวสู่ผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต และวัฒนธรรมไทยถือเป็นสิ่งดีงามที่ควรปลูกฝังให้กับเยาวชนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีและอยู่ในเวลาที่เหมาะสม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนจากงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีที่ได้รับการเห็นชอบจากสถาบันวิจัยและพัฒนา ปี 2560

เอกสารอ้างอิง

- กรกฎ จำเนียร และ เมธาวี จำเนียร. (2560). การศึกษาการเปิดรับสื่อและความต้องการสารคดีทางวัฒนธรรมทางโทรทัศน์ชุมชนของประชาชนจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น*, 11(2), 197 - 209.
- กัญจน์ดามาศ โกพล และ สุพัชรจิต จิตประไพ. (2556). บทบาทของละครย้อนยุคที่มีต่อการสืบสานและอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมไทย. *วารสารกระแสวัฒนธรรม*, 14(26), 57 - 69.
- ตฤณห์ โพธิ์รักษา. (2565). อิทธิพลของสื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของเด็กและเยาวชน. *วารสารรัฐศาสตร์รอบรู้และสหวิทยาการ*, 5(2), 97 - 116.
- วรชัย ทองไทย. (2562). การเลียนแบบ [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565, จาก <https://www.theprachakorn.com/newsDetail.php?id=191>.
- วัชรีย์ คำศรี. (2543). พฤติกรรมการรับสื่อโทรทัศน์ของเด็กในครอบครัวที่มีอาชีพประมง. วิทยานิพนธ์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตโชค อินเอยัด. (2560). แนวทางการกำกับการนำเสนอเนื้อหาละครโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กและเยาวชน. *วารสารวิชาการ กสทช.*, 1(1), 288 - 315.
- อุริษา งามวุฒิวร. (2553). การเปิดรับสื่อละครโทรทัศน์ การรู้เท่าทันสื่อ และความคิดเห็นต่อความนิยมทางเพศ และการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักชายของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตรพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Roberts, D. F., Henriksen, L., Foehr, U. G. (2004). Adolescents and Media. In *Handbook of Adolescent Psychology*, Richard M. Lerner, R. M. and Steinberg, L., Editor. New Jersey : John Wiley & Sons. 487 - 521.
- Staff, J., Mortimer, J. T., Uggen, C. (2004). Work and Leisure in Adolescence. In *Handbook of Adolescent Psychology*, Richard M. Lerner, R. M. and Steinberg, L., Editor. New Jersey : John Wiley & Sons. 429 - 450.